Dosarul nr. 5r-7473/2023
4-23185042-12-5r-22122023

H O T Ă R Î R E
În numele legii

28 februarie 2024 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ion Dadu
Grefier Vladislav Ciupac
În prezența:
Contravenientului Eugeniu Luca

examinând în ședința de judecată publică contestaţia depusă de către contravenientul Eugeniu Luca împotriva deciziei de sancționare din 10.12.2023,-

constată:

Potrivit deciziei de sancționare din 10.12.2023 emisă de către agentul constatator Dumitru Pînzaru din cadrul INSP al IGP, cet. Eugeniu Luca a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute la art. 236 alin. (1) Cod contravențional cu aplicarea unei sancțiuni de 600 lei și 3 puncte de penalizare, pentru faptul că, la 19.06.2023, ora 11:35, aflându-se în mun. Chișinău, s. *****, la volanul automobilului de marcă *****de model *****cu n/î *****, a depășit viteza de circulație, stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră, prevăzută în pct. 47 subpct. 1) lit. a) din RCR.

Ulterior, la data de 12.12.2023, contravenientul Eugeniu Luca a contestat decizia de sancționare din 10.12.2023, invocând dezacordul cu aceasta, or a procurat automobilul la data de 21.07.2023.

În ședința de judecată, contravenientul Eugeniu Luca a susținut contestația depusă și a solicitat admiterea acesteia, pe motivele invocate.

Agentul constatator Dumitru Pînzaru, fiind citat legal despre data, locul şi ora examinării cauzei, prin intermediul oficiului poştal, precum şi prin informaţia plasată pe site-ul oficial al Judecătoriei Chişinău: https://ic.instante.iustice.md/ro/agenda-sedintelor, în şedinţa de judecată nu s-a prezentat, nu a depus o careva cerere de amînare a ședinței, astfel, fiind pusă în discuţie posibilitatea examinării cauzei nominalizate în lipsa părţii absente, ţinînd cont de faptul că au fost întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării

prevederilor art. 382 Cod contravenţional RM privind citarea participanţilor la proces, instanţa a considerat neprezenţa agentului constatator nemotivată, conform art. 455 alin. (2) Cod contravenţional RM a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Audiind contravenientul, studiind decizia de sancționare din 10.12.2023, materialele cauzei contravenţionale în raport cu argumentele expuse în contestație și prevederile legale ce guvernează spețа, instanţa consideră necesar a admite contestația lui Eugeniu Luca, din următoarele considerente.

Conform art. 448 alin. (1) Cod contravențional, ”*Contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447[1] alin. (8)*”.

În ședința de judecată, instanța a constatat că, potrivit deciziei de sancționare din 10.12.2023 emisă de către agentul constatator Dumitru Pînzaru din cadrul INSP al IGP, cet. Eugeniu Luca a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute la art. 236 alin. (1) Cod contravențional cu aplicarea unei sancțiuni de 600 lei și 3 puncte de penalizare, pentru faptul că, la 19.06.2023, ora 11:35, aflându-se în mun. Chișinău, s. *****, la volanul automobilului de marcă *****de model *****cu n/î *****, a depășit viteza de circulație, stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră, prevăzută în pct. 47 subpct. 1) lit. a) din RCR.

Conform art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, *”Procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenţiei”*.

Conform art. 425 Cod contravențional, *”(1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.*

(2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional,

declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză”.

În ședința de judecată, instanța a constatat că, în susținerea învinuirii aduse, de către agentul constatator a fost prezentat procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT03 522078 și o fotografie.

Potrivit fotografiei anexate, la data de 19.06.2023, ora 11:35, în mun. Chișinău, s. *****, automobilul de marcă *****cu n/î *****, se deplasa cu o viteză de 69 km/oră.

Totodată, instanța de judecată menționează că, în ședința de judecată, contravenientul a prezentat copia Contractului de vînzare-cumpărare din 21.07.2023, potrivit căruia la aceeași dată, cet. Gabriel Galben a vîndut, iar cet. Eugeniu Luca a procurat automobilul de marcă *****cu n/î *****.

În circumstanțele date, instanța reiterează că, de către agentul constatator eronat a fost stabilită persoana vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravențional din 19.06.2023, ora 11:35, or la data corespunzătoare, cet. Eugeniu Luca nu era proprietarul automobilului de marcă *****cu n/î *****, fiind lipsă alte careva probe în susținerea învinuirii aduse, fapt ce denotă ignorarea prevederilor art. 425 și 440 Cod contravențional.

Astfel, în măsura în care procesul verbal de constatare a contravenției nu este susținut de dovezi care corespund prevederilor legale procesuale în baza cărora s-a întocmit precum și din cauza că în cadrul acumulării probelor nu și-au găsit confirmare afirmațiile agentului constatator, iar petiționarul respinge învinuirile aduse nu se mai poate susține temeinicia procesului verbal fără a indica prezumția de nevinovăție instituită de art.6 a Convenției. Or, potrivit practicii CEDO în cauzele referitoare contravenții sunt aplicate prevederile art.6 din CEDO cu toate garanțiile conferite de acesta contravenientul beneficiind de prezumția de nevinovăției (cauza Anghel vs României) sarcina probei revenind agentului constatator cu respectarea în acest mod a principiului egalității armelor.

Cu respectarea principiului prezumției nevinovăției și a egalității armelor impuse de exigențele art.6 din CEDO precum și a principiului contradictorialității și al dreptului la apărare s-a dat posibilitatea ambelor părți de a propune probe instanței. Studiind substratul probatoriu prezentat de către agentul constatator se constată dubii rezonabile cu privire la temeinicia învinuirii aduse.

Ori conform prevederilor art. 375 Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea

învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, prin urmare la cazul dedus judecății prin neprezenta agentului constatator în ședință de judecată instanța nu poate reține probele ce nu au fost examinate în cadrul ședinței de judecată.

Astfel, noțiunea de vinovăție trebuie tratată prin prisma principiului prezumției nevinovăției, or dreptul contravențional, în accepțiunea Curții Europene se raportează naturii penale, și implicit, garanțiilor dreptului penal.

În concluzie la cazul dedus judecății, persoana în privința căreia s-a întocmit procesul-verbal pe indicele contravenției revăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravențional, nu este pusă în situația de ași proba învinuirea și pe cale de consecință, agentul constatator la etapa acumulării probelor urma să dovedească prin mijloace de probă pertinente, concludente și utile vinovăția persoanei. Concluzia instanței de judecată se întemeiază pe prezumția de nevinovăție, sarcina probei revine celui care acuză, instanța de judecată este doar un simplu arbitru în proces, iar reprezentantul statului în cazul de față agentul constatator, este obligat să colecteze suficiente probe pentru dovedirea vinovăției persoanei.

Ori interpretarea corectă, în lumina hotărârilor CEDO, este că simpla constatare (uneori pretinsa constatare) a agentului constatator nu este suficienta pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional.

În prezenta cauza, instanța reține că, nu poate opera prezumția de temeinicie a procesului verbal de contravenție și în lipsa a unor altor mijloace de proba cercetate în cadrul ședinței de judecată, care să confirme situația de fapt reținută prin procesul - verbal de contravenție, aplicarea prezumției de temeinicei a procesului-verbal de contravenție în prezenta cauza ar fi contrar garanțiilor prevăzute de art. 6 CEDO.

Astfel, instanța de judecată reține având în vedere principiul legalității, care este de rang constituțional, și exprimă obligativitatea respectării legilor și a calității acestora, precum și asigurarea respectării ordinii de drept, se reține că aceste condiții au fost neconsiderate la data întocmirii actului. Or, legalitatea este de esența cerințelor statului de drept, a preeminenței legii în reglementarea relațiilor sociale.

Instanța de judecată notează, că, răspunderii contravenționale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de legea contravențională, în context temeiul real al răspunderii contravenționale îl reprezintă fapta prejudiciabilă, iar componența de contravenție reprezintă stipulată în legea contravențională, reprezintă temeiul juridic al răspunderii contravenționale.

Instanța de judecată reține că, agentul constatator nu a întreprins suficiente măsuri necesare pentru a acumula și a prezenta probe întru elucidarea tuturor circumstanțelor cazului și confirmarea învinuirii aduse, eronat stabilind circumstanțele expuse în procesul-verbal întocmit.

Luînd în considerație faptul că, la emiterea deciziei de sancționare din 10.12.2023, de către agentul constatator nu au fost acumulate suficiente probe în susținerea învinuirii aduse, iar circumstanțele consemnate s-au adeverit a fi neîntemeiate, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite contestaţia depusă de către contravenientul Eugeniu Luca împotriva deciziei de sancționare din 10.12.2023, cu anularea deciziei contestate și încetarea procesului contravențional, pe motivul lipsei faptului contravenției.

În baza celor expuse mai sus, în conformitate cu prevederile art. 448, 460 - 462 Cod contravențional, instanţa de judecată.

Hotărăşte:

Se admite contestaţia depusă de către contravenientul Eugeniu Luca împotriva deciziei de sancționare din 10.12.2023.

Se anulează decizia de sancționare din 10.12.2023, emisă în privința lui Eugeniu Luca învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravențional, și se încetează procesul contravențional, pe motivul lipsei faptului contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în Curtea de Apel Chişinău în termen de 15 zile prin intermediul judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Preşedintele şedinţei,

Judecător / semnat/ Ion Dadu

Copia corespunde originalului

Judecător Ion Dadu